

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 163

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 17 martie 2009

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
30.		clasele I—IV din învățământul de stat, precum și pentru copiii preșcolari din grădinițele de stat cu program normal de 4 ore	4
— Lege privind aprobarea plății cotizației anuale pentru anul 2009 ce decurge din calitatea României de stat participant la Acordul multilateral de bază privind transportul internațional pentru dezvoltarea Coridorului Europa—Caucaz—Asia, semnat la Baku la 8 septembrie 1998	2	★	
413.		34. — Lege pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000.....	5
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea plății cotizației anuale pentru anul 2009 ce decurge din calitatea României de stat participant la Acordul multilateral de bază privind transportul internațional pentru dezvoltarea Coridorului Europa—Caucaz—Asia, semnat la Baku la 8 septembrie 1998	2	417. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000	5
★		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
31.		Decizia nr. 247 din 19 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 326 alin. 1 și 3, precum și a celor ale art. 327 alin. 1 din Codul de procedură civilă	6–7
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2008 privind trecerea unui imobil din domeniul public al statului în domeniul privat al statului și darea acestuia în folosință gratuită Ambasadei Franței în România	3	Decizia nr. 248 din 19 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, prin raportare la art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă	7–8
414.		Decizia nr. 249 din 19 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580 ² din Codul de procedură civilă	9–10
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2008 privind trecerea unui imobil din domeniul public al statului în domeniul privat al statului și darea acestuia în folosință gratuită Ambasadei Franței în România	3	Decizia nr. 255 din 24 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	10–11
★		Decizia nr. 265 din 24 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	12–13
32.		Decizia nr. 278 din 26 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	13–15
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2002 privind acordarea de produse lactate și de panificație pentru elevii din clasele I—IV din învățământul de stat, precum și pentru copiii preșcolari din grădinițele de stat cu program normal de 4 ore....	4		
415.			
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2002 privind acordarea de produse lactate și de panificație pentru elevii din			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea plății cotizației anuale pentru anul 2009
ce decurge din calitatea României de stat participant
la Acordul multilateral de bază privind transportul
internațional pentru dezvoltarea Coridorului Europa—
Caucaz—Asia, semnat la Baku la 8 septembrie 1998****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Art. 1. — (1) Se aprobă plata cotizației anuale ce decurge din calitatea României de stat participant la Acordul multilateral de bază privind transportul internațional pentru dezvoltarea Coridorului Europa—Caucaz—Asia, semnat la Baku la 8 septembrie 1998, ratificat prin Ordonanța Guvernului nr. 20/2000, aprobată prin Legea nr. 95/2000, cu modificările ulterioare, pentru perioada ianuarie-decembrie 2009, în valoare de 60.000 de euro.

(2) Echivalentul în lei al sumei prevăzute la alin. (1) se calculează pe baza raportului de schimb leu/euro, de la data efectuării plății.

Art. 2. — Plata cotizației anuale a părții române se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASEBucurești, 13 martie 2009.
Nr. 30.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****pentru promulgarea Legii privind aprobarea
plății cotizației anuale pentru anul 2009 ce decurge
din calitatea României de stat participant
la Acordul multilateral de bază privind transportul
internațional pentru dezvoltarea Coridorului Europa—
Caucaz—Asia, semnat la Baku la 8 septembrie 1998**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea plății cotizației anuale pentru anul 2009 ce decurge din calitatea României de stat participant la Acordul multilateral de bază privind transportul internațional pentru dezvoltarea Coridorului Europa—Caucaz—Asia, semnat la Baku la 8 septembrie 1998, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCUBucurești, 13 martie 2009.
Nr. 413.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 101/2008 privind trecerea unui imobil din domeniul public
al statului în domeniul privat al statului și darea acestuia
în folosință gratuită Ambasadei Franței în România**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101 din 3 septembrie 2008 privind trecerea unui imobil din domeniul public al statului în domeniul privat al statului și darea acestuia în folosință gratuită Ambasadei Franței în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 639 din 5 septembrie 2008.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 13 martie 2009.
Nr. 31.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 101/2008 privind trecerea
unui imobil din domeniul public al statului în domeniul
privat al statului și darea acestuia în folosință gratuită
Ambasadei Franței în România**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2008 privind trecerea unui imobil din domeniul public al statului în domeniul privat al statului și darea acestuia în folosință gratuită Ambasadei Franței în România și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 13 martie 2009.
Nr. 414.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR SENATUL

LEGE
privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2002 privind acordarea de produse lactate și de panificație pentru elevii din clasele I—IV din învățământul de stat, precum și pentru copiii preșcolari din grădinițele de stat cu program normal de 4 ore

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95 din 24 iunie 2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2002 privind acordarea de produse lactate și de panificație pentru elevii din clasele I—IV din învățământul de stat, precum și pentru copiii preșcolari din grădinițele de stat cu program normal de 4 ore, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 30 iunie 2008, cu următoarea modificare:

— **La articolul unic, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„1. În titlul și în cuprinsul ordonanței de urgență, sintagma «clasele I—IV» se înlocuiește cu sintagma «clasele I—VIII», sintagma «din învățământul de stat» se înlocuiește cu sintagma «din învățământul de stat și privat», iar sintagma «din grădinițele de stat cu program normal de 4 ore» se înlocuiește cu sintagma «din grădinițele de stat și private cu program normal de 4 ore».”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 13 martie 2009.
Nr. 32.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2002 privind acordarea de produse lactate și de panificație pentru elevii din clasele I—IV din învățământul de stat, precum și pentru copiii preșcolari din grădinițele de stat cu program normal de 4 ore

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2002 privind acordarea de produse lactate și de panificație pentru elevii din clasele I—IV din învățământul de stat, precum și pentru copiii preșcolari din grădinițele de stat cu program normal de 4 ore și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 13 martie 2009.
Nr. 415.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 9 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 36, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Prin excepție, se pot constitui Federația sportivă națională «Sportul pentru toți» și Comitetul Național Paralimpic, pentru persoanele cu dizabilități, ca persoane juridice de drept privat, de utilitate publică, având ca membri persoane fizice și persoane juridice cu activitate specifică în domeniu.”

2. Articolul 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — Federația sportivă națională «Sportul pentru toți» și Comitetul Național Paralimpic beneficiază de drepturile și de obligațiile federațiilor sportive naționale și își desfășoară activitatea pe bază de programe naționale, finanțate prioritar de la Guvern.”

3. La articolul 55, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Organizatorul competițiilor sportive oficiale pe ramuri de sport are obligația să asigure, în timpul competiției, cel puțin o echipă de prim ajutor calificat, care utilizează ambulanțe tip B, conform standardelor și normelor naționale și europene în vigoare. Cheltuielile prezentei echipei de prim ajutor calificat vor fi suportate de către organizatori.”

4. La articolul 88, după litera k) se introduce o nouă literă, litera l), cu următorul cuprins:

„l) nerespectarea prevederilor art. 55 alin. (4).”

5. La articolul 89 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) cu amendă de la 1.500 lei la 4.500 lei, pentru persoane juridice, și cu amendă de la 900 lei la 3.000 lei, pentru persoane fizice, faptele prevăzute la art. 88 lit. d)—f), i), j) și l);”

Art. II. — Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 9 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 13 martie 2009.

Nr. 34.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 13 martie 2009.

Nr. 417.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 247

din 19 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 326 alin. 1 și 3, precum și a celor ale art. 327 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 326 alin. 1 și art. 327 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Brădescu și Ana Brădescu în Dosarul nr. 4.848/62/2006 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.848/62/2006, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 326 alin. 1 și art. 327 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Gheorghe Brădescu și Ana Brădescu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului împotriva unei decizii pronunțate ca urmare a admiterii unei cereri de revizuire.

În motivarea excepției se arată că normele criticate creează un dezechilibru sub aspectul egalității de arme juridice între revizuenți și intimați în lipsa unui criteriu obiectiv de apreciere a noțiunii de admisibilitate a cererii de revizuire. Totodată, se susține că, în faza de revizuire, instanța, pronunțându-se asupra admisibilității, judecă și fondul cauzei, în condițiile în care părțile nu dispun de niciun fel de garanții procesuale sau de mijloace de probă suplimentare.

Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 326 alin. 1 și 3, respectiv art. 327 alin. 1 din Codul de procedură civilă, chiar dacă instanța de judecată, din eroare, nu a reținut în dispozitivul încheierii ca obiect al excepției și art. 326 alin. 3 din același cod, din moment ce, în considerentele încheierii, menționează ca obiect al excepției și acest text. În consecință, potrivit jurisprudenței sale, Curtea urmează să se pronunțe cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 326 alin. 1 și 3, respectiv art. 327 alin. 1 din Codul de procedură civilă, texte care au următorul cuprins:

— Art. 326 alin. 1 și 3: „*Cererea de revizuire se judecă potrivit dispozițiilor prevăzute pentru cererea de chemare în judecată.* [...]”

Dezbaterile sunt limitate la admisibilitatea revizuirii și la faptele pe care se întemeiază.”;

— Art. 327 alin. 1: „*Dacă instanța încuviințează cererea de revizuire, ea va schimba, în tot sau în parte, hotărârea atacată, iar în cazul hotărârilor definitive potrivnice, ea va anula cea din urmă hotărâre.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea observă că s-a mai pronunțat cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 327 alin. 1 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 379 din 7 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 20 septembrie 2005, stabilind că aceste prevederi sunt norme de procedură care nu relevă nicio contradicție cu textul art. 21 din Constituție.

Distinct de această jurisprudență a sa, în raport cu criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea reține că revizuirea este o cale extraordinară de atac, fiind admisibilă numai în cazurile limitativ prevăzute de art. 322 din Codul de procedură civilă. Rațiunea reglementării instituției revizuirii se întemeiază tocmai pe recunoașterea de către legiuitor a situației că și o hotărâre judecătorească poate fi greșită, nu neapărat din motive imputabile instanței de judecată, ipoteză în care trebuie să se dea posibilitatea reformării acesteia.

Competența instanței de revizuire de a schimba, în tot sau în parte, hotărârea atacată este dată tocmai de scopul urmărit de legiuitor, și anume de a se corecta hotărârea respectivă. Astfel, Curtea observă că aceasta nu declanșează un litigiu nou, ci reprezintă o fază procesuală a aceleiași cauze și, în aceste condiții, instanța în cauză trebuie să lămurească și aspectele ce au incidență asupra fondului cauzei ca urmare a admiterii revizuirii.

Faptul că legiuitorul a prevăzut în art. 326 alin. 1 din Codul de procedură civilă că cererea de revizuire se judecă potrivit dispozițiilor prevăzute pentru cererea de chemare în judecată (art. 112 din Codul de procedură civilă) nu poate fi înțeles în sensul că ne aflăm din nou într-o fază inițială proprie cererii de

chemare în judecată, această prevedere precizând doar în mod clar cadrul procesual.

Curtea reține că, în timp ce acțiunea inițială urmărește realizarea unui drept al reclamantului bazat pe motivele de fapt și de drept, cererea de revizuire urmărește reformarea hotărârii definitive și irevocabile, tocmai pentru motivele prevăzute de art. 322 din Codul de procedură civilă.

De altfel, judecarea revizurii se desfășoară numai în cadrul procesual conturat în etapele procesuale anterioare. Astfel, instanța de revizuire va putea admite cererea de revizuire doar

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 326 alin. 1 și 3, precum și a celor ale art. 327 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Brădescu și Ana Brădescu în Dosarul nr. 4.848/62/2006 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 248

din 19 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, prin raportare la art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Oil Terminal” — S.A. Constanța în Dosarul nr. 3.913/2004 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 mai 2005, pronunțată în Dosarul nr. 3.913/2004, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 din Ordonanța**

dacă aceasta se întemeiază pe prevederile art. 322 din Codul de procedură civilă. Cazurile de revizuire sunt redactate în mod clar, sunt previzibile, precise și neechivoce, astfel încât instanța de judecată are posibilitatea, în mod obiectiv, de a le interpreta și aplica; de asemenea, norma legală în cauză, satisfăcând exigențele mai sus arătate, permite părților să își regleze comportamentul procesual în funcție de aceasta.

În consecință, Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate ridicată, ca fiind neîntemeiată.

Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Oil Terminal” — S.A. Constanța într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației la executare silită și suspendarea executării silite.

În motivarea excepției se arată că obligarea plății cauțiunii ca o condiție de acces la judecarea cererii de suspendare a executării silite încalcă accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. Totodată, se arată că se încalcă egalitatea în drepturi dintre debitor și creditor, motivat de faptul că primul trebuie să plătească o cauțiune pentru a se judeca cererea sa de suspendare a executării silite, iar creditorul are dreptul de a-și recupera eventualul prejudiciu care i s-a cauzat în ipoteza respingerii contestației la executare silită.

Judecătoria Constanța — Secția civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind întemeiată. Se arată că, de principiu, o taxă de timbru în quantum ridicat sau o cauțiune proporțională cu valoarea obiectului litigiului poate reprezenta o descurajare a liberului acces la justiție. În acest sens, este invocată și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului — Cauza *Airey împotriva Irlandei* (1979). Se mai arată că prin obligarea debitorului la plata unei cauțiuni sunt încălcate și prevederile constituționale referitoare la proprietatea privată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost precizat, îl constituie dispozițiile art. 143 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 24 iunie 2004, și ale art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă. Se reține faptul că, ulterior ridicării excepției de neconstituționalitate, Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 a fost republicată din nou în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, astfel încât, în momentul de față, soluția legislativă criticată se regăsește în textul art. 148. Mai mult, din motivarea excepției se observă că, în cauză, incidentă este numai soluția legislativă cuprinsă în art. 148 alin. (2) lit. a). Astfel, Curtea reține că textele criticate ca fiind neconstituționale au următorul cuprins:

— Art. 148 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003: *„Executarea silită se suspendă:*

a) când suspendarea a fost dispusă de instanță sau de creditor, în condițiile legii; [...].”

— Art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă: *„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, art. 44 alin. (2) privind proprietatea privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale și ale art. 136 alin. (5) privind proprietatea. Totodată, consideră că sunt încălcate și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, prin raportare la art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Oil Terminal” — S.A. Constanța în Dosarul nr. 3.913/2004 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Analizând textele considerate neconstituționale, precum și motivarea excepției, Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate critică soluția legislativă cuprinsă la art. 148 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, prin raportare la art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, fiind nemulțumit de faptul că pentru a cere suspendarea executării silite este nevoit să plătească o cauțiune.

Cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat de nenumărate ori. Astfel, prin deciziile nr. 949 din 30 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 din 3 decembrie 2007, nr. 1.168 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 11 decembrie 2008, nr. 1.243 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 857 din 19 decembrie 2008, nr. 346 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 751 din 27 octombrie 2003, Curtea a statuat că instituirea obligației de plată a cauțiunii, ca o condiție a suspendării executării, are o dublă finalitate, și anume, pe de o parte, aceea de a constitui o garanție pentru creditor, în ceea ce privește acoperirea eventualelor daune suferite ca urmare a întârzierii executării silite, prin efectul suspendării acesteia, și, pe de altă parte, de a preveni și limita eventualele abuzuri în valorificarea unui atare drept de către debitorii rău-platnici.

Întrucât plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci exclusiv pentru a putea solicita suspendarea executării silite, instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o modalitate de a împiedica accesul liber la justiție.

Neintervenind elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Curtea reține că, în cauza de față, autorul excepției este nemulțumit și de faptul că este dezavantajat față de organele fiscale, prin aceea că i se impune plata unei cauțiuni, fără a preciza însă că acest text se aplică deopotrivă și situațiilor în care creditor este o altă persoană fizică sau juridică decât statul. Curtea însă nu poate achiesa la punctul său de vedere, întrucât, într-o atare situație, ar însemna că, practic, art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă nu se mai justifică și, prin urmare, nu se aplică nici instituția cauțiunii.

Având în vedere cele arătate mai sus, Curtea urmează să respingă ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată.

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 249

din 19 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Floarea Onea în Dosarul nr. 18.481/245/2008 al Judecătoriei Iași — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă partea Gheorghe Vasiliu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Partea Gheorghe Vasiliu solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 18.481/245/2008, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Floarea Onea într-o cauză având ca obiect autorizarea executării obligației de a face.

În motivarea excepției se arată că sintagma „încheiere irevocabilă” cuprinsă în textul art. 580² din Codul de procedură civilă încalcă accesul liber la justiție, precum și dreptul la un proces echitabil, întrucât lipsește partea interesată de orice cale de atac împotriva încheierii pe care instanța de judecată o va pronunța.

Judecătoria Iași — Secția civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale. Totodată, se apreciază că textul criticat nu contravine art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în acest sens fiind citate hotărârile pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauzele *Ruianu împotriva României* (2003) și *Sabin Popescu împotriva României* (2004).

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 580² din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins:

„Dacă debitorul refuză să îndeplinească o obligație de a face cuprinsă într-un titlu executoriu, în termen de 10 zile de la primirea somației, creditorul poate fi autorizat de instanța de executare, prin încheiere irevocabilă, dată cu citarea părților, să o îndeplinească el însuși sau prin alte persoane, pe cheltuiala debitorului.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție. Totodată, consideră că sunt încălcate și prevederile art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În ceea ce privește constituționalitatea dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat de mai multe ori, spre exemplu prin Decizia nr. 104 din 11 martie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 20 martie 2003, Curtea stabilind, în esență, că reglementarea în discuție are ca finalitate asigurarea celerității executării prestației la care debitorul este obligat printr-o hotărâre definitivă, astfel cum aceasta este definită prin art. 377 alin. 1 din Codul de procedură civilă, hotărâre investită cu formulă executorie, chiar dacă nu este încă irevocabilă, întrucât, în principiu, recursul nu este suspensiv de executare, excepție făcând cazurile expres și limitativ prevăzute de art. 300 din Codul de procedură civilă.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru aceleași considerente nu se poate reține încălcarea art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Distinct de cele de mai sus, se reține că art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale presupune existența posibilității efective de a supune judecării unei instanțe naționale cazul violării unui drept consacrat de convenție (*Cauza Kudla împotriva Poloniei*, 2000) și, în consecință, „nu impune un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac” (Decizia Curții Constituționale nr. 288 din 3 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 5 august 2003). Or, în cauză, ținând cont de cele de mai sus, Curtea nu poate reține încălcarea art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Floarea Onea în Dosarul nr. 18.481/245/2008 al Judecătoriei Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 255

din 24 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Ioan Rotaru în Dosarul nr. 10545.3.1/311/2006 al Tribunalului Olt — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 10545.3.1/311/2006, **Tribunalul Olt — Secția civilă a**

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Ioan Rotaru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin principiilor constituționale ale egalității în fața legii și nediscriminării, deoarece „adaugă la Legea nr. 341/2004”, în sensul că persoanele care beneficiază de această lege sunt scutite de plata contribuției de asigurări de sănătate dacă nu realizează alte venituri decât cele provenite din pensii și din drepturile bănești acordate de această lege.

Instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, modificate prin art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 170/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 26 noiembrie 2008, dispoziții care au următorul cuprins: „Următoarele categorii de persoane beneficiază de asigurare, fără plata contribuției: [...]”

c) persoanele ale căror drepturi sunt stabilite prin Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, prin Legea nr. 51/1993 privind acordarea unor drepturi magistraților care au fost înlăturați din justiție pentru considerente politice în perioada anilor 1952—1989, cu modificările ulterioare, prin Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, prin Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961, cu modificările și

completările ulterioare, precum și persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) din Legea recunoaștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, dacă nu realizează alte venituri decât cele provenite din drepturile bănești acordate de aceste legi, precum și cele provenite din pensii;”.

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că scutirea de la plata contribuției la asigurările de sănătate nu este un drept constituțional, iar acordarea unei asemenea scutiri, în considerarea unor situații obiective și raționale, este lăsată la opțiunea legiuitorului. În acest sens, legiuitorul, prin textul de lege criticat, a acordat calitatea de asigurat fără plata contribuției, printre altele, și persoanelor care beneficiază de drepturile prevăzute de Legea nr. 341/2004, cu condiția să nu realizeze venituri în afara celor acordate de legile menționate în textul criticat. Așa fiind, nu se poate reține, sub vreun aspect, vreo atingere a prevederilor art. 16 din Constituție.

Pentru argumente similare, Curtea a constatat, prin Decizia nr. 750 din 26 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 957 din 28 noiembrie 2006, că dispozițiile art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 sunt constituționale în raport cu prevederile constituționale ale art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății și art. 41 referitor la muncă și protecția socială a muncii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Ioan Rotaru în Dosarul nr. 10545.3.1/311/2006 al Tribunalului Olt — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 265

din 24 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. e)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Huang Yanfen în Dosarul nr. 1.941/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Se prezintă interpretul autorizat de limbă chineză, desemnat spre a asigura traducerea în cauză, dl Ioan Budura.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții Constituționale acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. Arată, în acest sens, că textul de lege criticat nu îngrădește dreptul la muncă și nu instituie discriminări, deoarece condițiile legale impuse pentru prelungirea dreptului de ședere temporară în scop de muncă sunt aceleași pentru toți solicitanții aflați în aceeași situație juridică și se justifică prin necesitatea înlăturării evaziunii fiscale și a fraudei în relațiile dintre angajator—angajat—stat. Totodată, dispozițiile de lege atacate respectă criteriile de calitate instituite de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.941/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Huang Yanfen într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect anularea unei decizii de returnare de pe teritoriul României și obligarea Oficiului Român pentru Imigrări la prelungirea dreptului de ședere în România în scopul angajării în muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile de lege criticate sunt lipsite de claritate și precizie în sensul prevăzut de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, pentru prelungirea dreptului de ședere în România este necesară, pe de o parte, prezentarea contractului individual de muncă vizat de

inspectoratul de muncă în a cărui rază își are sediul angajatorul, iar pe de altă parte, aceeași lege sancționează angajatul în caz de neprezentare a certificatului fiscal emis angajatorului de administrația finanțelor publice în a cărei rază teritorială își are sediul angajatorul, privind achitarea la zi a obligațiilor către bugetul public național. Prin urmare, condițiile legale pentru prelungirea dreptului de ședere în România în scopul angajării în muncă sunt excesive și discriminatorii și îngrădesc dreptul constituțional la muncă, mai ales când neîndeplinirea acestora nu poate fi imputată solicitantului dreptului.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile criticate nu contravin dreptului la muncă și nici nu au caracter discriminatoriu.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România sunt constituționale, acestea reprezentând o garanție legală stabilită în scopul asigurării unui climat de ordine în valorificarea de către titulari a drepturilor și intereselor lor legitime.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, având următorul conținut: „(1) *Străinilor intrați în România în scopul angajării în muncă li se prelungeste dreptul de ședere temporară, dacă: (...) e) certificatul de atestare fiscală emis de administrația finanțelor publice în a cărei rază teritorială își are sediul angajatorul privind achitarea la zi a obligațiilor către bugetul public național, doar la prelungirile ulterioare sau dacă între data înregistrării solicitării pentru eliberarea autorizației și data înregistrării cererii pentru eliberarea permisului de ședere au trecut mai mult de 60 de zile.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Constituție, referitoare la neîngrădirea dreptului la muncă, și ale art. 1 din

Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea discriminării.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține că dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România reglementează una dintre condițiile necesare prelungirii dreptului de ședere temporară în România în scop de muncă, și anume prezentarea certificatului fiscal emis de administrația finanțelor publice în a cărei rază teritorială își are sediul angajatorul, prin care se atestă achitarea la zi a obligațiilor sale către bugetul public național.

Curtea constată că textul legal criticat nu cuprinde norme de natură să aducă atingere dreptului la muncă sau principiului nediscriminării. Aceasta deoarece, pe de o parte, condițiile prevăzute de lege se aplică în egală măsură tuturor celor vizați de ipoteza normei criticate, iar pe de altă parte, nu afectează, ci, dimpotrivă, reglementează cadrul juridic pentru exercitarea dreptului la muncă. Dreptul prevăzut de art. 41 din Constituție nu este unul absolut, deoarece acesta trebuie exercitat în formele

și modalitățile prevăzute de lege, cu respectarea condițiilor specifice fiecăreia dintre ele, fără ca aceasta să aibă semnificația îngrădirii lui. Dreptul la muncă include libertatea alegerii profesiei, meseriei sau ocupației și libertatea alegerii locului de muncă, dar nu exonerează titularul acestui drept subiectiv de la obligația respectării prevederilor legale aplicabile, după caz, fiecăruia dintre domeniile alese pentru exercitarea dreptului.

Cât privește condiția prevăzută de art. 56 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, Curtea constată că aceasta se justifică prin specificul obiectului de reglementare: acordarea prelungirii dreptului de ședere temporară în România străinilor, în scop de muncă. Solicitarea certificatului fiscal prin care se atestă achitarea la zi de către angajator a obligațiilor sale către bugetul public național constituie astfel o măsură de preîntâmpinare a evaziunii fiscale și a fraudei, pentru ca relațiile dintre angajat și angajator, pe de o parte, și angajator—stat, pe de altă parte, să se desfășoare în condiții legale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Huang Yanfen în Dosarul nr. 1.941/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 278

din 26 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Chen Zhenfeng în Dosarul nr. 754/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 2.016D/2008, nr. 2.075D/2008, nr. 2.321D/2008 și nr. 2.455D/2008, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de He Jiangfan, Zhan Guo, Gu Chunling și, respectiv, Hong Yin în dosarele nr. 7.823/2/2007, nr. 3.995/2/2008, nr. 3.584/2/2008 și nr. 4.601/2/2008 ale Curții

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din

de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 2.016D/2008, nr. 2.075D/2008, nr. 2.321D/2008 și nr. 2.455D/2008 la Dosarul nr. 2.012D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele: Prin încheierile pronunțate în dosarele nr. 754/2/2008, nr. 7.823/2/2007, nr. 3.995/2/2008, nr. 3.584/2/2008 și nr. 4.601/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.**

Excepția a fost ridicată de Chen Zhenfeng, He Jiangfan, Zhan Guo, Gu Chunling și Hong Yin în cauze având ca obiect soluționarea plângerilor formulate împotriva deciziilor de returnare emise de Oficiul Român pentru Imigrări.

În **motivarea excepțiilor**, având un conținut similar, se susține, în esență, că textele de lege criticate sunt lipsite de precizie și accesibilitate, având un caracter „redundant și foarte vag”, întrucât nu precizează care sunt documentele care atestă că activitatea se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri și nici criteriile de evaluare a acestora. De aceea, se susține că Oficiul Român pentru Imigrări ar putea să aprecieze pe baza unor criterii aleatorii și arbitrare dacă activitatea societății comerciale la care solicitantul este acționar sau asociat se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri. Se precizează că se încalcă dreptul de proprietate privată, prin expunerea la riscul de a înregistra pierderi financiare majore, care ar duce la falimentarea societății comerciale și la pierderea investițiilor imobiliare realizate în România.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-

raportor și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b): „(2) *Prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere temporară se pot acorda dacă străinul îndeplinește următoarele condiții:*

a) *activitatea societății comerciale se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri; (...)*

(3) *Dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute în prezentul articol se face cu următoarele documente: (...)*

b) *documentele care atestă că activitatea se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri.”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 44 din Constituție și celor ale art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la protecția dreptului de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în jurisprudența sa, a statuat că instituirea unor norme potrivit cărora străinului intrat în România în scopul desfășurării de activități comerciale i se poate prelungi dreptul de ședere temporară sub condiția prezentării unor documente care să ateste realizarea unor investiții nu aduce atingere dreptului de proprietate privată, ale cărui conținut și limite sunt stabilite prin lege. Condițiile cerute străinului pentru prelungirea dreptului de ședere în vederea desfășurării de activități comerciale se circumscriu scopului pentru care fiecare categorie de străini nominalizată de lege solicită prelungirea dreptului de ședere temporară în România și se justifică prin însuși interesul pretins de solicitantul dreptului. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 584 din 20 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 18 iunie 2008, sau Decizia nr. 341 din 3 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 4 mai 2007.

Curtea reține că textele de lege criticate sunt suficient de clare și precise încât destinatarii acestora să aibă o reprezentare adecvată a semnificației acestora și, în plus, nu sunt de natură să conducă la interpretări arbitrare din partea Oficiului Român pentru Imigrări. Curtea nu poate reține criticile referitoare la lipsa din cuprinsul textelor de lege ce formează obiect al excepției a individualizării documentelor ce pot fi prezentate în scopul dovedirii conformității activității economice desfășurate de societatea comercială la care străinul solicitant al prelungirii dreptului de ședere este acționar sau asociat. Dimpotrivă, Curtea observă că o eventuală enumerare limitativă a acestora ar putea genera consecințe nefavorabile, întrucât s-ar îngusta foarte mult posibilitățile aflate la îndemâna solicitantului de dovedire a îndeplinirii condițiilor cerute de lege și, așa cum a statuat Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Rekvenyi contra Ungariei*, 1999, reglementarea ar suferi de o rigiditate excesivă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, ridicată de Chen Zhenfeng, He Jiangfan, Zhan Guo, Gu Chunling și, respectiv, Hong Yin în dosarele nr. 754/2/2008, nr. 7.823/2/2007, nr. 3.995/2/2008, nr. 3.584/2/2008 și nr. 4.601/2/2008 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2009 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Zile de apariție/săptămână	Greutate medie/apariție (grame)	Valoare (TVA 9% inclus)/lei		
					12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	750	5	50	800	210	75
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	90	1	50	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	5	60	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	800	5	15	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	7.200	5	50	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	400	5	25	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	60	1	30	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	—	2.500	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	—	3.500	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial Partea I bis se multiplică pe bază de comandă.

Începând cu anul 2009 se sistează apariția publicației Repertoriul legislației României.

Abonamente la publicațiile oficiale și comenzi către „Monitorul Oficial” R.A. se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 021.411.91.79; 021.411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 021.316.30.57, fax: 021.316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 021.313.85.07; 021.313.85.08; 021.313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 021.311.97.84, fax: 021.311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 021.255.48.15; 021.255.48.16; 021.255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 021.221.42.83; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 021.255.18.00, fax: 021.255.18.66; 021.255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52; 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/51.08.57; 0268/51.08.58)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/47.10.28)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1 (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 021.314.63.39)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)
- ◆ SIMPEX LOGISTIC — S.R.L. — Călărași, Str. Progresul nr. 21, bl. B1, sc. B, ap. 5 (telefon/fax: 0242/31.89.29)
- ◆ CIPSOFT DESIGN — S.R.L. — Ploiești, str. Eroilor nr. 2 bis (tel. 0722.36.54.65 sau 0724.20.31.43)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 428850